ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
859

Φίλτατε.

Β' 15 Ἀπρίλ. 1852

Ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ γ· τῆς μηνὸς ἐπιστολήν σου καὶ τὴν ἀρχαιολογικὴν πτῶσιν τῆς ἐμῆς τὴν ἀπὸ ε· ἰσαρίθμου τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπιστολή μου. καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ἀνάλογα τοῦ χωρικοῦ ἄστεος, καὶ τὴν τριῶν ἐκφραζομένων τόπων (οἷς ἐγράφει μοι ὁ φίλος Ἀ. Ῥιζοπούλος). Ἤδη λοιπὸν καὶ τὴν Ἀναπεφαλαίωσιν, καὶ ἴσον σημαίνουσιν τὸν τῶν ἐκεῖ ἐκλεκτῶν μέρεσιν τυπικῶν παραγραφῶν (ἐ· συνεῖδε πάλιν καὶ ἡ σὴ ἀκρίβεια). Εἰ μόνον προσέθηκε τὸ ἑξῆς. Τὴν Ἀναπεφαλαίωσιν ἔγραψα ὁ μόνον ὁ γέρων, ἀλλὰ καὶ καλλιγράφος. Ἀνάλογα δὲ θαυμάσιον εἰ ἀνάγαλον καὶ φιλόμουσον αὐτὸν ἐκφράσεις. Οἶδα τὸ πρᾶγμα καὶ ἀρμόζον, ἐπιδέχεται δ' οὖ τὸ σὸν ἄλλο (πῶς γὰρ τὸ ἐμόν;) Σὺ δὲ ἐκεῖνοι, καὶ πλεῖστα καὶ συνεφαρμόσεις, καὶ τὰς ἀνεπιφλέγκτους εἰς τὸ κάλλιον μεταστρέψας, καὶ εἰ ἡ ἀρετὴ εὐβριθεστέρων μείζονας. Ἔστω τὸ τέλος ἀγχοῦ καὶ σύμφωνον τὸ πρόσωπον. Ἴδοι καὶ ἄρα τὸ πρόσωπον τὸ ἔργον φανῇ. Ἀλλὰ πάλιν ἐπιστολή σου, καὶ τὸ (μέχρι τῆς Ἀναπεφαλαιώσεως) τέλος τὸ πανάλιον.

Εἶδον καὶ ὅσα μοι γράφεις φιλολογικῶς περὶ τοῦ Ἀνδρέου Μιδιάν. καλῶς ἔχει. εἰ μόνον ἐπιφέρωνας τὸ καλὸν ἔπος (καὶ τὸν ἀρίδηλον εἰς κέρμα) ἐπίγραμμα· "Μιδέων Μιδάου βίον πρὸς βίον Μιδεῖς ὁ δὲ μιδέων μὴ πέφυκε!" Ὅσα δὲ μοι περὶ τοῦ παρ' Εὐριπίδῃ Κύκλωπος μοι συμφέρει ἀπόρων. αὐτὸν ἔχουσι, καρφάνας ἀκίνων τὸ κυρίλλιον τὸ πολυδωρίδε ἄρμα (ἔχει δὲ τι καὶ κακόδοξον τὸ πα(ίγνιον). ἴδε δὲ καὶ ὅσα χίρνον περὶ τοῦ περὶ τὴν Σικελίαν καὶ φίβρα ὀρεινόνιν ὄρεσι μυρίοις περὶ τοῦ ἑκάστου ἀδάλεκτον καὶ πίστιν (ἐξ· 260 – 268) ὁ δὲ ἔχθιστος ἀνὴρ καὶ ἀκόλ. μὴ φιλολογεῖν. Σὺ δὲ φίλε τοῦτον ἔχοιο. καὶ τὸν αἰνεῖν κλέπτε μιν' αὐτὸν καὶ τὸν Ἀγραδὸν καὶ ὁ ἄλλος.